

“Ik realiseer me hoeveel geluk ik in het leven heb”

LEIDEN - Eten met daklozen in het Nieuwe Energiegebouw aan het Papegaaisbolwerk, een dienst leiden in Diaconaal Centrum De Bakkerij aan de Oude Rijn en kennismaken met tientallen collega's in het Leidse netwerk van hulpverleners. Het zijn acties die Femke Post (24) sinds november 2018 bezighouden. Zij is de derde Leidse straatpastor in de rij na Paul Brommet en Folly Hemrica. Beide voorgangers zijn vier jaar straatpastor geweest en Post is van plan 'minstens zo lang' te blijven.

door Sandra van Beest

Post kent de stad Leiden sinds september. De weg kent ze logischerwijs nog niet op haar duimpje. De Limburgse is via onder andere Minnesota, Gouda en Utrecht voor haar werk als straatpastor neergestreken in Leiden. Ze geniet van Leiden: “Een mooie stad maar niet te groot wat omvang betreft.” Post studeerde humanistiek in Utrecht. Een studiekeuzetest die ze maakt als leerling in 5 vwo deed haar besluiten te kiezen voor deze studie: “Alles wat ik hoorde en zag op de open dag beviel me goed en de studie zelf ook. Het is een combinatie van het bestuderen van de theorie van ethiek en filosofie en de praktijk van het reflecteren op je eigen gedrag.” Inmiddels volgt ze ook nog de opleiding ‘Spiritual care’ aan de VU en een opleiding ‘Godsdienst-Pastoraal werk’ aan de Fontys Hogeschool in Utrecht. Haar stage liep ze bij het straatpastoraat in Den Haag. “Ik wist al snel dat dit werk écht iets voor mij is.” Via haar contacten in de hofstad ontdekte ze de vacature in Leiden. “Ik was best verbaasd dat ik het ben geworden”, vertelt Post blij.

Alleen

Diaconaal Centrum De Bakkerij waar Post op dinsdag en donderdag te vinden is, biedt huisvesting aan tal van organisaties die werkzaam zijn in de dienstverlening aan hulpbehoevenden. “Het is handig dat ik hier en in de Nieuwe Energie makkelijk contact kan leggen met medewerkers van veel instanties.” Na haar inwerkperiode naast Folly Hemrica in november 2018 staat de nieuwe pastor er dus niet helemaal alleen voor. “Zowel in Den Haag als in Leiden is het straatpastoraat gebaseerd op de presentietheorie: aanwezig zijn en dan zien of je iets kan betekenen. Mensen kunnen dakloos raken door domme pech, door het kwijtraken van een huis na een scheiding en ook door verschillende soorten verslavingen of door psychische problemen. Sommige daklozen willen praten maar niet allemaal, en dat hoeft ook niet.”

Onderdak

Het beeld dat mensen van daklozen hebben komt overigens niet altijd overeen met de realiteit, weet Post. “Daklozen zijn lang niet altijd arm-lastig, ze hebben vaak een smartphone en een aantal mensen heeft bezittingen in een opslag staan tot ze weer de beschikking hebben over een huis. Sommige daklozen hebben een baan en gaan elke dag naar hun werk. De leeftijd van daklozen varieert van rond de twintig tot rond de zeventig jaar. Sommigen leven een paar maanden als dakloze en sommigen leven zo jarenlang.’ Voor overnachten en

eten in de Nieuwe Energie hoeft niet betaald te worden, ook niet achteraf als de problemen van een dakloze zijn opgelost. Wel wordt verwacht dat mensen een klus opknappen in de Nieuwe Energie, zo moet onder andere de was worden gedaan. In ruil daarvoor krijgen daklozen een nacht onderdak en maaltijden.”

Als pastor spreekt Post daklozen over van alles en nog wat. Ze spreekt slechts af en toe over religieuze achtergronden. “Meestal doe ik dat pas als mensen er zelf over beginnen. Ik zet mij net zo goed in voor een moslim als voor een atheïst of een christen.” Elke laatste zondag van de maand spreekt Post tijdens een dienst in De Bakkerij. Om dit aan de daklozen te laten weten, hangt Post posters op in gebouwen waar daklozen geregeld

komen. “Veel bezoekers komen al jaren en weten precies wanneer er een viering is”, aldus Post. Zelf is ze geen lid van een kerk en dat is ze ook niet van plan te worden. “Ik sta voor veel open, ook voor samenwerking tussen religies.”

Kerken

“Hoe de daklozen in Leiden weten van mijn bestaan als straatpastor? De basis voor deze contacten zijn gelukkig al gelegd door mijn voorgangers”, zegt Femke Post met enige opluchting. Het is haar doel om de komende jaren meer contacten te gaan leggen met de kerken in Leiden, de grondleggers van de diaconie. “Ik wil verder nog wat meer de straat op en mensen van wie ik vermoed dat ze dakloos zijn zelf aanspreken en hen proberen te helpen”. ●

